

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Callini Ephesii Elegia.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

CALLINI EPHESII ELEGIA *).

Ἴ Μέχρ' ἰς τεῦ κατὰ κείδε; κοτ' ἄλκιμον ἔξετε
 θυμὸν,
 ὦ νέοι; εἴδ' αἰδέειδ' ἀμφιπερικτίονας,
 ὦδε λῆν' μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
 ἦδ' αὖ ἄταρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.
 Καί

*) Stobaei auctoritate Sermon. XXXIX. Brunck, quem in textu sequutus sum, Gnomis poetis gr. pag. 58. et I. G. Brieger l. c. pag. 41 sqq. hanc elegiam, vel potius hoc Fragmentum, tribuerunt Callino. Inter reliquias Tyrtaei post alios recepit Klotz, pag. 97. sqq. qui singula copiose explicuit atque illustravit, et ad quem magistros ablegamus. Quisquis auctor est, imitatio Tyrtaei esse videtur.

v. 1. μέχρ' ἰς τεῦ (h. e. τινος,) scil. χρόνα et κοτ' ion. pro πότε.

v. 2. compara Hom. Il. ε. 529. sqq. — ἀμφιπερικτίονας sunt in genere οἱ περιοικῶντες, in specie οἱ περιοικῶντες Σπάρτην τὴν μητροπόλιν, Lacedaemonii, cuiuscumque fuerint urbis Laconicae ciues, excepta Sparta, Spartiatum imperio parentes. v. Valcken. ad Herodot. IX. pag. 696. Quae significatio propria si menti obuersata est poetae, elegia haec ad alium, quemcumque Alexandrinum forsan Tyrtaei imitatore potius, quam ad Callinum, Ephesios suos, ad fortitudinem animumque capiendum, excitaturum, referenda videtur.

v. 3. ἦδ' αὖ eleganter vsurpatur de otiosis, desidiis, pugnam detrectantibus. nubem exemplorum collegit Klotzius.

v. 4. Versum, qui deest, Camerarius ex ingenio sic suppleuit: Εὐ νύ τις ἀπὶ δα θεῶν ἐναντιβίως πολεμίζειν. Sequens autem versus est grauis exhortatio ad fortitudinem, nobilitatem et constantiam animi.

Καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5

Τιμῆν τε γάρ ἐσι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
Γῆς πέρι, καὶ παίδων, κουριδῆς τ' ἀλόχῃ,
Δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅππότε
κεν δῇ

Μοῖραν ἐπικλώσῃ· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
Ἐγχοσ ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκι-10
μον ἦτορ

Ἐλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένῃ πολέμῃ.
Οὐ γάρ πως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον
ἔστιν

Ἄνδρ', εἰδ' ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
Πολλὰκι δηϊότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
Ἐρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτῃ. 15
Ἄλ' ὁ μὲν εἴκ' ἐμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ πο-
θαινός·

Τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ
C 5 Λαῶ

11. Ἐλσας] Grammatici veteres scriptum putant pro ἑλᾶσας a verbo ἐλάυνω, vel potius ἐλάω, instigo, incito. v. Klotz. Sed Danum in Lexico Homérico etc. pag. 599. sq. in primis pag. 646. per syncopen pro ἐλῆσας positum putat a verbo ἐιλέω, attice ἐιλέω, volo, inuoluo, cohibeo, habeo in potestate mea. Burges denique in indice ad Dawesii Miscellanea critica, voc. ἐλσαι, hoc idem esse censet ac ἄλσαι, sed antiquioris formae; ab ελω siue ελλω, ἐλσω ἐλσαι; ab ελω quoque fieri ἐλισσω, et diphthongo facta ειλω, ειλω. Quidquid est, sensus enascitur: sub scuto, h. e. scuto munitus, quilibet animum sumat ad fortiter dimicandum.

17. ἦν τι πάθῃ, scil. κακόν. si quid humani acciderit illi, si in pugna ceciderit.

Λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος
ἀνδρὸς

20 Θνήσκοντος· Ζώων δ', ἄξιος ἡμιθέων.

"Ὡς περ γὰρ μιν πύργον ἐν Ὀφθαλμοῖσι ὀρώσιν·

"Ἐρδει γὰρ ποικλῶν ἄξια μῦθος ἑὸν.

20. πύργον] cum turri poetae graeci et latini heroas virosque fortes comparare solent. *Pindar. Pyth. V. 75.*
de Batto: πύργος ἄνευ, ὅμμα τε φανερότατον ζένοισι.

EX SOLONIS RELIQVIIS POETICIS *).

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαά τέκνα, 1

Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένω.

Ὀλβον ἐμοὶ πρὸς Θεῶν μακάρων δότε, καὶ
πρὸς ἀπάντων

Ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.

Ἔναι δὲ γλυκὺν ὦδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρόν 5

Τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.

Χρήματα δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πε-
πᾶσθαι

Οὐκ

*) Hanc elegiam a *Stobaeo* Serm. IX. servatam, Solonis, tam prudentis legislatoris, quam boni poetae, ex *Brunckii* *Gnomicis poetis graecis* pag. 73. sqq. recepimus. Praeter ea contulimus Solonis fragmenta poetica a *Frano. Arn. Fortlagio*, Lipsiae 1776. 8. edita, ubi primum locum illa occupat. Poeta vero optat primum opes legitimo modo acquisitas, tum praecipue celebrat iustitiam Iouis in rebus humanis moderandis idemque recenset varia hominum studia, a v. 43. et conf. *Horat.* lib. I. od. I.
1. De inuocatione Musarum ab initio carminis v. *Schraderum* animadversion. ad Musaeum cap. I. sed poeta h. l. petit a Musis fortunas et bonam famam. De parentibus Musarum sequitur Solon *Hesiodum Theogon.* 915. sqq.

2. μοι est dativus commodi, ut Grammatici aiunt, siue in cuius gratiam et causam aliquid fit.

7. πεπᾶσθαι possidere, ab antiquo πάω, unde πάομαι, cuius praeterit. παῖσι. habet possidendi vim, ut et praeteritum verbi πάομαι. v. plura in *Io. Dan. a Lennep* Etymologico L. Gr. ab *Euerardo Scheidio*, Traiecti ad